

om Koncession kan komme til paa flere Maader at gribe ind i de bestaaende Forhold. Flertallet forudsætter, at man her gaar saa hensynsfuldt frem som muligt.

Den i § 3 nævnte Bestemmelse, hvorefter den kommunale Myndighed skal forelægge Sagen for Ministeren, ledsaget af en nærmere Redegørelse, opfatter Flertallet saaledes, at der med denne Redegørelse kan følge en Indstilling, hvis den paagældende kommunale Myndighed ønsker det, og at denne Indstilling da af det i § 7 omhandlede Udvalg, naar det afgiver sin Betænkning om Forholdet til Ministeren for offentlige Arbejder, forelægges denne.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 7, hvorefter Amdsraadet med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet kan begære en Rute opretholdt, henstiller Flertallet til Ministeren at stille sig hensyntagende mod Amdsraadet, for saa vidt dette med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet vedtager Nedlæggelse eller Ændring af en Rute.«

Det socialdemokratiske Mindretal udtalte, at det »maa gaa ud fra, at der af den til enhver Tid værende Minister for offentlige Arbejder og af det Udvalg, som vil blive nedsat i Henhold til denne Lov, vil blive taget tilbørligt Hensyn til de Henstillinger, der gøres af de kommunale Myndigheder, ligesom Mindretallet maa forudsætte, at alle rimelige Hensyn vil blive taget, hvor der bliver Tale om Nedlæggelse af bestaaende Omnibus- eller Fragtmandsruter«. Mindretallet anbefalede derfor, at Lovforslaget vedtoges i den Affattelse, det havde faaet i Landstinget.

Et andet Mindretal (Aksel Jensen, J. C. A. Larsen og Kyed) bemærkede, at det »havde ønsket, at man var blevet ved Bestemmelsen i § 19, Lov Nr. 164 af 1. Maj 1923, med Hensyn til Rutebilkørsel, idet man nærer store Betænkeligheder ved, at Fragtmandskørselen gøres koncessioneret, selv om denne stærkt begrænses til virkelig Rutekørsel, og der (som af Flertallet foran anført) ikke gribes ind overfor den almindelig stedfindende Fragtkørsel.

Mindretallet havde ønsket det stærkere præciseret i selve Loven, at de kommunale Myndigheder samtidig med, at de fremsender den i § 3 omhandlede Redegørelse til Ministeren, har Ret til at gøre Indstilling om, hvorledes de ønsker fremtidig Rutekørsel ordnet, men da Udvalget er enigt om, at denne Ret indeholdes i § 3 i dens nuværende Affattelse, føler man sig tilfredsstillet derved.

Mindretallet havde ligeledes i § 7 ønsket nærmere fastslaaet Amdsraadets Ret til at kræve Ruter nedlagt, nye oprettet eller Ændringer foretaget i bestaaende Ruter, naar der er $\frac{3}{4}$ Majoritet derfor; man maa, da dette ikke kan lade sig gøre, gaa ud fra, at Ministeren tager Hensyn til den